

LACRIMÆ,

quas
Super festinatâ & immaturâ morte
Nobilissimi pereximii & summa spei JUVENIS

DN. ALBERTI
à DASSELN,
Patricii Lunæburgensis.
ex singulari animi condolentiâ fundunt
COMMENSALIS.

Am ver purpureum, flores quo flumina circum
Fundit humus, vario prata colore rubent.
Mox florere vides, mox flos succisus aratro
Languescit, collo lilia lassa jacent.
Sic quoq; DASSELIUS mediæ sub flore juventæ
Occidit iste suum (proh dolor!) ante diem.
Dulcis AMICE jaces, & svavi florida vere
Membra superjectâ jamq; tegentur humo.
Noster AMICE jaces, quem clarum nomen Avorum,
Quem magnum probitas ingeniumque facit.
Ah! Ah! marcescunt albenti pectora lacte
Et non calcatâ candidiora nive!
Sed jam de gelido quid tandem corpore restat?
Ossa, cinis, pulvis, nomen inane, nihil.
Scilicet omne suos reperit, repetetq; recursus,
Et gaudent reditu singula quæq; suo.
Terra tulit cunctos, cunctos quoq; terra resolvit,
Mutat & in cinerem, quod cinis ante fuit.
Sic est: nigra dies, diræ & vehementia Mortis
Artibus heu! cunctis non remorata venit.
Illa manet servos, dites manet illa Tyrannos,
Illa manet juvenes, & manet illa senes.
Jure igitur nostro lacrimas libamus AMICO,
Et veris elegi fletibus ora rigant.
Sed vani planctus: querulas traducere voces
In fletum vanum est: vanaq; cuncta manent,
Noster DASSELIUS, cœlesti sede receptus,
Sub pedibus nubes astraq; clara videt.
Gaudia nos maneant defunctos tanta, precamur.
O Pater, hoc jubeas (nam potes) esse ratum.

LACRIMA

Super fontibus de imperio, etc.

DN. ALBERTI

DASSLENI

Patrii Iudaeorum

COMMENTARII

IN IUDAEORUM LEGEM

Am et dicitur, etc.

Primum in libro, etc.

Primum in libro, etc.

IN IUDAEORUM LEGEM

ROSTOCKI, etc.